

Kaikkien aikojen sanoma

Alun ja lopun väli

Ajan olemus on haasteellinen ilmiö. Lyhyesti voidaan sanoa, että on olemassa tila tai tilanne, jossa ei ole aikaa ja myös tila, jossa aika on.

Kun Jumala loi kaikkeuden, Raamattu kertoo siitä: Alussa Jumala loi taivaan ja maan. (1. Moos. 1:1) Tuo lause ilmoittaa, että ennen luomista ei ollut aikaakaan vaan myös se luotiin siinä hetkessä. Sitä ennen aikaa ei ollut olemassa. Alku tarkoittaa siis alkua myös ajalle. Jumala ilmoitti oman olemuksensa ajattomuuden Moosekselle, kun hän sanoi: minä olen se mikä olen. (2. Moos.3:14) Nuo sanat sisältävät heprealaisittain ajatuksen, että Jumala oli, Jumala on ja Jumala tulee olemaan. Kaikkia näitä samanaikaisesti tai vielä oikeammin ajattomasti sillä fyysisessä aikajanassa ei voi olla samanaikaisesti näissä kaikissa. Siten Jumala ilmoitti olevansa iankaikkisuusolento, aluton, loputon, ajaton.

Kaikkien aikojen sanoma tarkoittaa sitä, että sillä on ulottuvuus ajan alkusysäyksestä sen loppuun saakka. Sen sanoman sisältö on Kristus Jeesus.

Kuinka tämä mahtuu yhteen sen kanssa, että Jesus syntyi syyskuun 9. päivänä vuonna 3 ennen ajanlaskumme alkua ja kuoli huhtikuun 14. päivänä vuonna 30 ajanlaskumme alun jälkeen. Eikö Jeesus näinollen ole siis ajallinen olento?

Jeesus on ikuisuuden murtautuminen ajallisiin raameihin tietyksi hetkeksi. Jeesus on Jumalan Poika, kuten Raamattu hänestä todistaa. Koska Jeesus on Jumalan Poika, on hän syntyisin ikuisuudesta ja tullut väliaikaisesti ajalliseen olomuotoon edellä kuvatun lyhyeksi ajaksi eli siksi ajaksi, joksi Jeesus syntyi maan päälle.

Jeesus mainitsi itsekkin olevansa Isästä, joka on ikuisuudessa. Samoin hän mainitsi, että hänen oppinsa ei ole hänen itsensä vaan sen, joka on hänet lähettänyt. Siis Jumalasta. Koska siis Jeesuksen oppi on ikuisuudesta ja hän on tullut tuomaan sen ihmisille oman aikaan syntymisensä kautta, on kysymyksessä kaikkien aikojen sanoma. Sanoma joka ei ole millään muulla tavalla aikaan sidottu kuin, että Jeesus sen toi eräänä ajallisen historian hetkenä.

Joku saattaa takertua Jeesuksen syntymän ajankohtaan ja todeta, että eihän hän syntynyt ajan luomisen yhteydessä eikä ole elänyt koko ajan historian aikana.. Aivan mutta kysymyksessä on vain se osa, jossa Jeesus tuli maan päälle. Sananlaskujen kirjassa mainitaan Logoksen olemuksesta näin: “Herra loi minut töittänsä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista. Ennenkuin syvyiksiä oli, synnyin minä, ennenkuin oli lähteitä vedestä rikkaita.” (Snl 8:22-24) Hänen alkunsa on ikuisuudesta, Samasta asiasta maintsee apostoli Johannes: “Alussa oli Sana ja Sana oli Jumalan tykönä ja Sana oli Jumala.” (Joh. 1:1) Niinpä tätä taustaa vasten on varsin luonnollistakin, että Jumala antoi kirjoituttaa Raamatun ensimmäiseksi sanaksi Bereshit. Se sana nimittäin sisältää Jumalan Pojan Jeesuksen elmänkaaren ja merkityksen ihmiskunnalle.

Bereshit tarkoittaa alkua mutta myös esikoista. Jeesus on Jumalan esikoispoika. Itse bereshit-sanasta voidaan lukea seuraavanlainen sisältö: esikoispoika surmatahan ihmisten toimesta, se on liitto Jumalan ja ihmisten välillä ja sen liiton merkinä on risti. Risti on paljon vanhempi merkinä kuin mitä nyt kristinuskon tunnetaan.

Se ilmenee erityisesti Israelin kansan vaelluksessa. Mutta samalla se sisältyy kristittyjen elämään, koska Israelin kansa on monella tapaa kristikansan esikuva. Kun Israel oli lähdössä Egyptin orjuudesta, Jumala antoi sille mahdollisuuden vapautua koston enkelin käsistä teurastamalla uhrikaritsan, jonka veri piti sivellä kunkin asumuksen oven pihtipieliin ja kamanaan. Pääsiäislampaan teurastaminen tapahtui sovituksen merkeissä ja kun ihmiset sen söivät, he olivat osallisina sen sovituksesta. Kuitenkin lampaan veri täytyi sivellä oven kamanaan ja molempiin pihtipieliin. (2. Moos. 12:7) Kun tämä toimitus tehtiin, otettiin isoppisiveltimellä verta, nostettiin käsi ylös kamanalle, sitten vasemmalle puolelle pihtipieleen ja sitten oikealle. Toisin sanoen veren merkitsijän käsi teki papillisen ristinmerkin sitä tehdessään. Näin ne jotka pysyttelivät asunnoissaan sisällä sinä surmanyönä, olivat uhriveren muodostaman ristinmerkin siunaamia ja säästyivät Jumalan tarkoittamalla tavalla.

Lampaan syöminen ei ollut ateria vaan se oli siunauksen ateria ja veren sivelemisen merkeissä siihen sisältyi siunaus. Israelin kansa vapautui Egyptin orjuudesta. Tämä toimii esikuvana

kristilliselle elämälle, sillä ilman Kristuksen ansiota ihmiset ovat synnin orjia. Heidät pelastaa vain Jeesuksen ristillä tuoma uhriveri.

Risti seurasi Israelin kansaa myöhemminkin. Kun se vaelsi erämaassa, he asettuivat sukukunnittain kulkemaan sillä tavalla, että heidän ryhmänsä muodostivat ylhäältä katsoen ristin muodon heidän vaelluksensa aikana. (4. Moos. 2. luku)

Näin tekee myös oikea kristikansa. Se turvaa kulkiessaan täällä maailmassa, joka on synnin ja pahuuden ympäröimä eikä suinkaan paratiisi. Se kulkee kuin erämaassa, jossa usko ei aina näy eikä säily itsekseen vaan sitä täytyy hoitaa. Se tapahtuu Jeesuksen ristin varassa. Isä näkee ylhäältä, onko elämä kytköksissä ristiin vai ei.

Siksi käännämme katseemme viimein itse Jeesuksen ristiin. Silloin ei tarkoiteta sitä puista ristiä, jolle Jeesus oli kiinnitetty vaan tarkoitetaan itse Jeesusta. Kun hän seisoi puisella ristillä kädet levitettynä, hän muodosti ristin omasta ruumiistaan, sen ristin, jonka varassa kristityt ovat kaikkina aikoina kulkeneet.

Jeesuksen ristin esikuvana on Mooses, kun hän johti israelilaisten sotaa amalekilaisia vastaan. Mooses nousi kalliolle ja kohotti kätensä. Kun hänen kätensä olivat koholla, oli Israelin kansa voitolla. Mutta kun kädet laskeutuivat, oli Israel tappiolla. Niinpä Aaron ja Hur kannattelivat Mooseksen käsiä, että hän jaksoi pitää niitä ylhäällä. (2. Moos 17:12) Mooses teki siis itsestään samanlaisen ristin kuvan kuin Jeesus ristillä. Amalekilaiset tarkoittavat synnin tekijöitä. Ja siis sillä tarkoitetaan meitä jokaista, jotka olemme syntisiä ja emme jaksata itse taistella syntiä ja saastaisuutta vastaan vaan tarvitsemme sitä varten ristin suojaa. Moosesta avustivat Aaron ja Huur, papit. Niin se on tänäkin päivänä. Kristitty tarvitsee pappia, joka julistaa hänelle syntien armollista anteeksi antoa eli he kohottavat siunaavat kätensä syntejään katuvan ihmisen ylle. Ihmiset kuten Mooses tarvitsevat avustajia, koska ihmiset väsyvät. Jeesuksen kädet eivät väsyneet niin, että ne olisivat laskeutuneet, koska ne oli naulattu poikki puuhun Isän tahdon mukaisesti.

Tällainen kuva lienee ollut Jumalalla mielessään, kun Hän antoi kirjoituttaa Raamatun ensimmäiseksi sanaksi Bereshit. Tuo liiton merkki, Jeesuksen risti oli suunniteltu jo ennen ajan alkua. Sen salaisuus oli vaikuttamassa heti ajan alkaessa ja se on vaikuttamassa aivan ajan loppuun saakka.

Aika loppuu eräänä hetkenä eikä sitä sitten enää ole niinkuin Raamattu sanoo: "...ja vanhoi... ettei enää ole oleva aikaa, vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasuunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka Hän on ilmoittanut palvelijoilleen profetoille." (Ilm 10:6)

Näin ympyrä sulkeutuu. Sanoma ihmiskunnalle on ollut olemassa ajan alusta saakka ja on loppuun saakka. Ja se sanoma on, että Jumalalla on suunnitelma pelastaa ne ihmiset, jotka tahtovat uskoa Häneen ja että pelastus tulee Jeesuksen eli Jumalan esikoispojan uhrikuoleman kautta. Siitä Jumala antoi lupauksen ensimmäisille ihmisille paratiisissa: "Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän." (1. Moos. 3:15) Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä sielunvihollisen vallan ja voiman. (2. Tess. 2:8) Mutta tuo pahalainen on

pistävä Jeesusta kantapäähän niinkuin psalmissa sanotaan: “Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani niinkuin jalopeura.” (Ps 22:17) Käännös on absurdi, sen pitäisi kuulua, että ovat lävistäneet käteni ja jalkani. Näin Jeesuksen ristiinnaulitseminen tapahtui evakelistojen mukaan.

Jeesuksen kuolema ristillä ihmiskunnan syntien tähden on sanoma kaikille ajoille, ei vain nyt viimeisille kahdelle tuhannelle vuodelle vaan kaikille ihmisille. Jo patriarkka Jaakob sanoi Jumalalle: Sinulta minä odotan pelastusta. Pelastus nimenä tarkoittaa Jeesusta. Se on Jeesus tai pitempi muoto Jehosua. Jaakob siis tiesi, keneltä hän voi saada pelastuksen. Hän odotti sitä Jeesukselta.

Job sanoi: “Mutta minä tiedän lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä. Ja sittenkuin tämä nahka on yltäni raastettu ja olen ruumiistani irti, saan minä nähdä Jumalan.” (Job 19:25,26) Job ei hurskaudestaan huolimatta voinut luottaa omaan hyvyyteensä vaan hänelläkin oli lunastaja eli Pelastaja, Jumalan Poika Jeesus.

Myös Aabraham uskoi uudestisyntymiseen. Jumala oli sanonut Aabrahamille: “Kuule Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä ainoastaan Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisiä.” (1. Moos. 21:12) Kun Aabraham vei poikaansa Iisakia uhrattavaksi, hänellä oli nämä sanat mielessään. Koska Jumala oli luvannut hänelle paljon jälkeläisiä, että jos hän surmaa Iisakin, on siis oltava mahdollisuus, että Jumala herättää pojan takaisin elämään, että lupaus monista jälkeläisistä Iisakin kautta voi onnistua. Aabraham oli kuuliainen eli hän uskoi uudelleen syntymisen mahdollisuuteen että piti totean Jumalan lupaukset vaikka ne hätäisesti tarkastellen näyttäisivät olleen ristiriitaisia. Niinpä kun Aabrahamilla oli joskus vaikeaa, Raamatussa sanotaan, että hän huusi avuksi Herraa: “...sieltä hän siirtyi edemmäksi vuoristoon itään ja huusi avuksi Herran nimeä. (1. Moos. 12:8) Herran nimi tarkoittaa Jeesusta.

Näin Sanottiin myös Moosekselle. “Hän ei jätä teidän rikoksianne rankaisematta, sillä minun nimeni on hänessä.” (2. Moos. 23:21) Kun Jeesus ristiinnaulittiin, laitatti Pilatus ristin päälle kirjoituksen kolmella kielellä: Jeesus Kristus Juutalaisten Kuningas. Kun otamme neljästä sanasta yhdessä heprealaisessa muodossa kaikista ensimmäisen kirjaimen, niistä muodostuu kirjainjono JHWH. Se on Jumalan nimi Jahve. Tällaisen nimen Jumala laittoi omaan Poikaansa. Eikä se ole ollenkaan huono nimi.

Edelleen jotta emme olisi vain Uuden Testamentin varassa Jeesuksen sovitustyön kanssa, on siitä profeetta Jesaja maininnut seuraavaa: “Ja Herra Sebaot laittaa kaikille kansoille tällä vuorella pidot rasvasta, pidot voimaviinistä. Ja hävittää tällä vuorella verhon, joka verhoaa kaikki kansat, ja peiton, joka peittää kaikki kansakunnat. Hän hävittää kuoleman ainiaksi ja Herra, Herra pyyhkii kyneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta. Sillä Herra on puhunut.” (Jes 25:6-8)

Tässä Jesaja kuvaa Jeesuksen uhrikuoleman vaikutusta. Vuori on Siionin vuori, johon kuuluu Moorian vuori, jossa Aabraham määrättiin teurastamaan poikansa mutta hän sanoi, että Jumala on edeskatsova itselleen sopivan uhrin. Ja niin Hän katsoi sopivan uhrin nimittäin samalla vuorella surmattiin Jeesus. Ydinrasva tarkoittaa luonnollisen käsityksen mukaan

uhrieläimen rasvoja mutta sillä on aivan erityinen merkitys nimittäin pyyhkiä pois rikkomukset. Voimaviini tarkoittaa suojelemista ja varjelemista. Siis sitä samaa, mitä Jeesus ristillä kädet levällään muodostaen ristin meidän suojaksemme. Niinpä hän otti sillä samalla vuorella pois kuoleman ainiaaksi niinkuin Jesajan teksti sanoo. Samoin hän poisti verhon kansojen edestä. Se tapahtui, kun temppelin esirippu repesi ylhäältä alas asti ja näin valmistui kaikelle kansalle pääsy kaikkein pyhimpään. Samalla hengellisen pimeyden verho väistyi, kun Pyhä Henki tuli tuomaan sanan valoa ihmisten sydämiin. Taivaat aukenivat, iankaikkisuudesta ojennettiin pelastava käsi ajassa eläville ihmisille, jotta he kerran voisivat kokoontua Karitsan luokse ikuisuuteen.

Kaikki tämä on tapahtunut. Siitä Jesaja on ennustanut seitsemän sataa vuotta ennen kuin se tapahtui. Jumala ei ole pitänyt ihmisiä pimennossa vaan julistuttanut palvelijoillaan profetoilla sitä kautta aikojen, jo siis Raamatun ensimmäisestä sanasta alkaen. Siksi sanoma Jumalan Pojasta Jeesuksesta Kristuksesta ihmiskunnan syntien sovittajana on kaikkien aikojen sanoma. Mikään muu hyvä sanoma ei ole yhtä pitkäkestoinen, sillä evankeliumi on tarkoitettu koko maanpäällistä aikaa varten ja sen lisäksi sen vaikutus ulottuu myös iankaikkisuuteen.

KAIKKIEN AIKOJEN SANOMA

